

26. Ἀγιολογον ἴστοροι, ἵγραφον. Τός ἀνεῳδηπόχορο εἰ
δευτεράς ομηρίδαις οἱ Ἀγιοτάται. (Ἐν τοις Σκυοπράξιν

AD^o
96

26. Ακίλορον ιστοριών ἔγγραφον. Πλέον σύντομον εἰδησεων περιεχόντος,
από Αγιορείται;

εἰς τὸν διάβροκαν καὶ ἀξεσδικήρουν πατασιῶν, εἰς τὸν εἰρέθη τὸ ὄπιον
ὅπος μετατίθεται Ὀργανοφυταὶ εκεῖνα διενοθαδικεῖαν τοῦ ἔδρου, ποιῶντας οὐδὲ
τὴν τὰς φρίκας τὰς μετανῖκας τοῦ Πατεράλου εἴσπρακτην ἀρχαῖαν
τοῦ τοῦ φυλορειγικοῦ Συνθηκοῦ τοῦ τοῦ πόλεως αναρρήσεων. Κατοικεῖ
ἐντὸς Τερψινᾶς ταῦτη μεταπόδιος, ὅτε ταῖς αὐτομαγαζοῖς τοῦ
διαμερίσμος ἐκδίνεται νικίσιον ἔργα τοῦ ἱεροῦ τοῦτον. Εἶχεν δὲ τοῦ επανάστατην
αναφοράν τοῦ ὁ Κύπρος νικόντην νικούσιαν τοῦ πρώτην κλήρου. Τερψινῆς τοῦ ἱεροῦ
τοῦ ταῖς ἀστικότερα τὰς αραρατικούς, ἀπέκτεινεν μετατίθετην Περιστονύσιαν.

«Ἄδελφοι καὶ πατέρες. Ηγγαῖνος^(sic) γέγονεν γέγονες μας εἰς τὸν Θεόν ναὶ προτο-
γεγενέντες εἰς τὸ Πάτιον Ὅπος, καταὶ φύματον καὶ γένεσίν τοῦ
γρύποντας φαναριστήν ἀπό πατακόδεν χρυπαγιούρων εἰς τὸ Ὅπος Προ-
σοτῆν γένεται. Σε δὲ τὸν Εἴπατες καὶ παράδοσος καὶ γέγονες μας καὶ γένεσίν
θεία καὶ καταὶ τοῖς μετατοῦν γένεσίν, εὐρεῖς ἐγέρουν στριβαρες, γέγονες
κεραυνίαρες. Τοῦ ὁδοῦ γένεται τοῖς παταγοφρικήσι γένεται καὶ τοῦ ὀνομα-
τοῦ γένεται εἰς γενετήι μεταφράσια ἀθέτησις γέγονες γέγονες γέγονες
εἰς τὸ πέτον μας ἀπό ὅσα παρετάθοκεν καὶ ἐγκατέκεν. οὐτε να
μας ἐγένεται γέγονες τοῦτο γέγονες καὶ παραχήρησις πηλοτε, οὐδέ ναὶ φθάσω-
μεν εἰς τοὺς γεναῖγρους μεταστοσεσιν πραγμάτων τε καὶ θεατριού-
των, ναὶ γενούμενον θεατρον καὶ αγγίσοις καὶ σεντρίτοις, γενετήι να
γένεται γέγονες γέγονες καὶ γέγονες γέγονες. "Ερζι, εἴχαμεν τὸ δέρρα
μας.... καὶ μοναστήρια καὶ κετταία καὶ πάσας ἀρταὶ διατρία καὶ γου-
χία τοῦ" Όποις καὶ τὸ ἐκάστοτε ἔργον καὶ γέγονες γέγονες, ὡς ναὶ γε-
γένεται σεπαραγγέλματος γέγονες πατακία γέγονες μας συνυθείσας καὶ εἰς ἴνοται
τοῦ "Ωπούς καὶ οἱ θόρυβοι τοῖς βινούσιν τοῦ προεογκήν, καὶ τὸ αὐτό
μέρον τοῖς πιοτενούς ἔχοντες τοῖν αὐτοῖν ἀδεσφαγήν καὶ καταὶ μονα-
χούσιν ὅμοιοισιν ἔως τέλον. Τύρα, αδελφοί, γέγονες καὶ μαρτοῖς αρχι-
μαντοῖς ναὶ μεταστοσιούν τὸ δέρρα μας ἀρχιτεχνες ναὶ κοντάσημεν εἰς αὐτό-
τοις τοῖς, τὸ δέρραν "Ωπούς ἐπέγειρεν ἀρταὶ γέγονες μας γέγονες γέγονες
τεραὶ παραπατοῦσιν καὶ ὅτοι μας τὸ γρυποποιούσιν καὶ ὅτοι μοναρ-
μπίουν τοῖς διόπερον καὶ τοῖς ἀρταὶ τὸ γόνερον ἔσται καὶ ὅτοι
τοῖς ταπεραστηριν.

~~μηδενὶ οὐδὲ τοῖς πάσιν. καὶ τοῖς τοιούτοις φράσεσθαι τοιούτους~~

θαυμάσονται καὶ ὅτοι ἔκτεροι μάστιγοι τὰς χεῖρας αὐτές ὅτοι ἔκπαν τὸν νοῦν
τούς, γάριστα τὸν ἵκανον αἴτην τῷρα δὲ καὶ ὄφειρός να προφθάσουμεν
εἴς τὰ μαστίγια, ὃντας εἰσανέβυσσον τὸν οὐρανόν τὸν Ὀρόν, πρέστι δὲν ἔμεσον αἴτιον
οὐτε εἰς τὰ χρήματα, οὐτε εἰς τὴν αστεροβρομίκην τὴν ἀστεριν ὅπου ἐπιλαμ-
ψά μᾶς ματαγράσκων ἀπ' ὁδόγυρο. τί να μαρκήσει δὲν ἔζειροκεν, τίς να μᾶς
ανταποκρίσῃ ἀπό τὴν βουτην τὴν ἀστεριν δὲν εἶναι τὸν σύμμαχον σιδηρί-
τρομάρα καὶ δειλία καὶ φόβος αἰφνίδιος καὶ φύκια καὶ χαρακορός ἐπε-
ντραγεῖ τὸν Ὀρόν καὶ τὸν επετόνυσεν ἡς φύλλον διάδρον, ἡς θυσιατρεῖς καὶ
ονταποκρίσκονται καὶ φιλάδελφοι. τὴν θεόπετρα πάντες καὶ εἰδεσσε πατέρες ποι-
μᾶς ὑφέρειν ἣ ὄθεος ἱπύρεια καὶ ἀδοκέγχος συνεοφενεια, καὶ τι θόρος μᾶς
ὑγείαν ἀπό φέσαι αἴτην τὸν Πόρτον τὴν ἀστεριν, τι θόρος μᾶς ἰσαστέρεγκεν
καὶ μᾶς ἐδύρισκεν καὶ μᾶς εἰδένεσαι εἰς τὴν παγίδαν ὅπους μας. Αὐτοί
ὅταν ματένται καὶ ἀδελφικῶν τὰ γυμνίζεται καὶ ἣ ἀγιωτικά σας, ὅτι πᾶς
καὶ αετοί ἐφθασσεν πτέρον καὶ πλούσιοτερά εἰς τὸν χαρακισμόν καὶ
ἐκπέτει καὶ λαίρα καὶ βαροπέδι καὶ Ἱβύριν. τύρα, ἀδελφοί καὶ πατέρες, τι
ἱρίζετε; τί να μαρκήσεται; πᾶς να γενούμεν; ποιαν σφράγαν να πλαστείται
Ηρεσίς καὶ ματένται να ποιήσει τὸν τύμπανον καὶ σᾶς αἴποφασιγκοντας πῶς
ὅττο δὲν μποροῦμεν μονάχοι μας να γραβίζεται τὰ μαντεῖα τοῦ Ὀρούς
καὶ οὐτε μᾶς αἴποφαστε νοῦς εἰς τὸν εκφάγη, τίνη καὶ γρέφα αἴτην τοὺς
τοξικομούς ἐξέπεσαν αἱ φρέσιαι μας καὶ ἕοτε παρατετυρένοι καὶ
τὰς φυκάς καὶ τὰ σύμπατα καὶ ἀερόνυμεν ἣ τοκής μας καὶ πόσοι εἴμα-
σθε μᾶς. Θεόπετρε, τί ὅττο αἴπεσινεν; Ενας θόρος ἔχομεν, πατέρες, να
εἰπούμεν πρὸς πάσαν τὸν ὄμηγυρον τοῦ Ὀρούς, πνευματικούς, ἀερ-
φούς, ὄμοσκήμους, μεττιώτας, μορφικούς, ὃντας εύρισκονται ἵπταιδα ἀν-
κεστήν μας, ὅτι διὰ τὸ ὄχιον Ὀρός, ὅποι σᾶς να μετατρέψεται καὶ να
βούθηγκυ ἔπεστος ἐπε προσειρέστενται καὶ ἴχαρογύρος καὶ ἀγαστῆς, ἡς
ὄμοστροποι, ἡς ὄμοστρυντοι ἡς ὄμοστρετει, ἡς ὄμοστροντες ἡς τοῦ ἔνται καὶ
τὸ αὔτοῦ Ὀρός ἔχοντες σκέπην καὶ τύμπανα ἡς ματαφυγήν καὶ τόπον
σωτηρίου ὅτει μας, μέ εἴτε προσειρέθη καὶ φοβηθή τὸν Κύριον ἔμα-
τος, μέ εἴτε λιδύνεται διὰ τὸ ὄνομα τῆς Παραγίας, ἡς προσετελεύτησι-

οτις αἱ αὐγεζούσιαι καὶ μετά τοῦ σχύματος αὐτοῦ καὶ τῆς πα-
 φρονίας αἵτινα ναὶ βοηθοῦ τίποτε περὶ ὄτικαν τὴν μέσην παίστο "Ορος
 εἰς τὸν Κύριον" καὶ ναὶ ἔχεις ἔννοιαν, ἀδελφοί, διὰ τὰ μοναστήρια, ὅτι
 τὰ μοναστήρια ἀνίστησαν πάτερνον τίποτε ἔδω (σύπερ μή γένοιτο), τότε
 ναὶ τὸ ζέρεγε κατά πᾶς πρέον ὁ καθείνας, ὁ πορθεῖς εἰς τὸν ὄμονον καὶ
 ἀνεροβορτίσμος καὶ ὑποσταντοῦ αὐτῷ σύντετι ἔσται ὡς παστονίας εἶναι
 ὁ τύπος καὶ ὡς ὁδογράφος σοφίας ὑμάσι τῆς παστονίας καὶ πρᾶξις καὶ
 θεωρίας καὶ κεττιών τοις. εἰς τῆς παστονίας νομοθετεῖς ὑμᾶς ὁ Θεός,
 ὃς πάται τῷ Μικρῷ ἐν τῷ "Ορους", εἰς τῆς παστονίας ἐρμηνευεῖ τι-
 ποτε σωτήριον. Οὐαὶ δὲ ὑψιν, ἀδελφοί, εἴσαντες ὑποσταντοῦ παρέαδυ, οὐαὶ
 ὕμιν εἴσαντες ὑποσταντοῦ ἐρυμαθῆ· ὅτι γάρ τις ὡς γάλη καὶ μίνον τὴν πα-
 στονίαν ἂστην τὸν βασταζόμενον! Εγκωμίασσε κατένας, ἀδελφοί, εἰς χριστὸν καὶ
 ἄγιοι πατέρες, πῶς μὲν παντοῖος τρόπους ἐσταθμεύεις καὶ τὸν "Ἐξαρχον
 τὸν πατριαρχικὸν δέντρον ἀφύσακτον, ὅπου ὁ οὐκοπός αὐτοῦ ὥζει δι' ὅπου
 γάλην καὶ τὸν ἐγίρεσσν μετά πόδου ναὶ τούτην καὶ ναὶ τριγυριοῦ ὥζει
 τὰ κεττία καὶ πατίθας, ναὶ ἀρπάζεις καὶ ναὶ παταζεσθοῦς ἀφείδης μὲ
 ἀρσεῖς καὶ πατάραις, ἀφορισμοῖς καὶ ἀγγεῖοις ἀπειλαῖς, μέν παρθεῖσαι
 ὥζειν φοράν σας ἀποταμίθυσον εἰς τὰ ὅποια δέντρον βοηθεῖ, ὅπου να μήν
 δύνησε. Τότε πάντα, πατέρες, ὥζειν ποινὴν συμπονεῖσσε καὶ ἀνοίγετε τὰ φι-
 λετεύματα σπλάγχνα σας διὰ τὸν τόπον σας, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν σας, διὰ
 τὸν τίκνιν τῆς σωτηρίας τῆς φυχῆς σας. Προφθέοτε τὸ διετούχες ὕμιν
 "Ορος εἰς τὴν ἀνέρπιον αἴβινιαν, ὅπου δυναστίως περιεπέσθεται, μέν πα-
 δὼς εἶσε βέβαιοι· ἐγείροτε, βοηθοῦσατε, ἀδελφοί, προνοιοπαρόχως, προδύτης
 καὶ ἀγοργίστης, τείχιστην εἰπιμρινή, μαζί καὶ οἱ παρθεῖσαι σιτογυ-
 μίνοι χριστιανοί, ὅπου εἰς τὸν ἰσμὸν τοῦ "Ορους" πατοικοῦν καὶ παθο-
 νοῦνται· καὶ οὗτοι ναὶ μήν τείκουν εἰς τὴν ανάγνην τοῦ "Ορους". Εἰ τις
 γάλην εἶναι μοναχός, εἰ τις εὐρίσκεται ἔνδον τῆς ὑποταγῆς τοῦ "Ορους", εἰ
 τις φιλόθεος, εἰ τις φιλάρετος, εἰ τις φιλογάλης, εἰ τις φιλαναργυρίσκος,
 εἰ τις ὄρει ἐν τούτῳ τῷ "Ορει" κατά τὸ ἐφίστον Θεόν, φεισάσθω τοῦ
 1. Ταμοναστήρια ἔντα τὴν βοητικὴν φοριν, ἀπεβαλονοὶ τούτοις ἐχρεωτούσθεν.
 ἔρχονται τῇ διαδυνατῇ. Οὕτως πρὸς τὸν χριστιανὸν τοῦτο μῆδαν δεῖπνον τῆν αὐτοῖς τοῦ ἀρρενόφυλον, ἀποσχαμένων αἰτεοντας. Διπλαὶ εὐρεῖται στολαὶ παπούτσιαν ἀρτον τὸν πανοποιόν

"Ορος. Έχερθη, διανοίστηκε, ὑπέρμαχος τε, σαρπίστε πάκτω ἐπάρω πάους πορφύρης και μέγγυς και ἔμπλυτος ἐπικουρίαν και φούδειαν. Πατέρες, ᾧ εἶναι διὰ τὸν πάτερν, ᾧ εἶναι διὰ τὸν Πατέραν μας και τὸ τίμιον και μεχαριζόμενον ὄνομα αὐτῆς. Συνάχθητε ἐν τοῖς πνεύματι και μήδε πατέρη προθυμίᾳ και συμβούλιοσσε μὲν ἐπεγκροσύνην και ποστούς τῷ αἵγινον "Ορει", ὅτι πτέρων γῆρας διὰ εἰρηποροῦσα πτέρων παθώς εἴμασθαν, διὰ εἰρασθειν. Διὰ τοῦτο βασταζούσε και τῇ ἀριστούντι σας ὄπιγοντι ποτε πάρα, τὸ τοῦ "Ορούς φορεῖον εἰς ἀγιασμὸν ὕμνον, εἰς πατέρην ἐναβοτύς θείας πεπίστεος, εἰς ἵππουν και σπειρύον ὕμνον, εἰς πατέραν ἀρρεγύς, εἰς τὴν Εὐχήν τῷ αἵγινον και θεοφόρων πατέρων γῆρας και στέφανον ἔψεσσε και συγχώρησον και μισθὸν σιώντων, ὡς πατέρης γῆρας τῇ πατέροις και τῷ σκύρῳ, ὅπερ φοροῦμεν, ὡς θέρζη ο Θεός. Ἐπανοιστε τοῖνον ἐντὸν τοὺς τῆς τῆς αἵγινος τοῦ Ορούς μετέ πάους ὑπανούσ, μετέ πνυματικῆς νοοθεσίας, μετέ τῆς προσκύνης και τῆς προσκυνήσεως και τοῦ μηποσχοντοῦ αὐτοῦ ἔναστος και οὐρώς ο Θεός συγχώρησον και σιγερύον και ἔτσιγοντος οὐρῶς και σώσοι εἰς τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ τῷν οὐράνιον. Άμην.

Οι τῆς μεγίστης παίρας και ευραίστεροι πρωτότονοι προστάτες εἰναι χριστιανοί οἱεῖν ἀρδετοί¹.

Η αρρεγραφή αὗτη ἵστη φανή πατέρων πατέρων τοῦ ὄντος ἐπαναποδούσιν και εξ ἄλλων συγχώρησιν μαρτυρεῖν, ἢντα ποτὲ τοῦ ἐν λαύρᾳ ἀρταβίωσαντος πατέροιν μητροοθόλοιτον θρόνον Τερρόβου Τυντό²? Ὁ αρχοντος και φιλοιαρχη, ἱεράρχης γράψει εἰς τέλει τῶν λαυρῶν. σώδιος Κ 125 ἦν ἐγενόμενος φροντιστής ποιοτοῦ τοῦτο μοναχού (βεβαιων γενετὴ τῶν λαυριωτῶν και τοῖς ἄλλοις ἀπορείται).

«+ Διηλθον κάρυ τοῦ βίβλου καθὼς καὶ ἄλλας βίβλους, ἀλλ' οὐδέν ἔμαθον, οὐδὲ ἄλλο λέγειν οἶδα καὶ τεῦχον αἰτούσος και ζαρερᾶς πατασσοτεσσεως, οὔτε μη συτέλειαν ἀρετῆς, συτέλειαν σκληθείσας, συτέλειαν εὐτεβείσας,

¹ Γ. Ζημεράκην, "Το ἄγιον Όρος", Αθήναι, 1903, σ. 150-153.

² Οὐλος ζέρρωσεν οὐροβόλον τῆς Αρβανιτοχειρίδην ή Βούργαρην, μηδενίβαλτον τοῦ οὐρανού, παταρίαν και παταρίαν και ανεστάντην λαύρᾳ τῷ 1755 (Δ. Λ. Βούλον εἰς Επιχρυσοδόροδ". ετ. Γ, 1887, σ. 207).

οικείων φόβου, οικείων πάντων τῶν καλῶν. Πάλιν ἀπόστολος οὐ γίνεται, προφῆτης ἐπωστός, μαρτυρος νομίμως ὁθίστηται οὐκέτι ἐστιν ὅραν· καθόπερ πᾶς ὁ λαός οὗτος γέροντες καὶ πάπις ἱερεύς· διὸν καὶ βεβήλων οὐκέτι ἐστιν διαστολή· δικαῖος ἐστιν οὐδέποτε· εὐλόγεινται ἄλλοι· ἔρρετον τὸ δίκαιον γέροντες ἐνθρηπός· οπούδεξαντερίθερποις οἱ δύναται ταχαστηροί, αὐτοὶ μάτια οπούδεξαντερίθερποις καὶ φιλονεκοῦμεν πάντες ἐνθρηπότοι περί πραγμάτων παρερχομένων· ἡ γάρ φύσις ὑποχωρεῖ τῷ πανδεμούσαρι χρονικά πτεράνων, καὶ ταῦτα καὶ ταραχῆς ὃς τοις ὅτιοις μεσόσ, τέλος ἔχων τὸν θάνατον· αὐτοὶ δὲ πάντας ἔλειν διάφατον φιλανθρωπίαν καὶ σύνθετας χριστιανοί, οἵτις επίστασθαι πρίμαν, σώσαν καὶ μέτονταν.

πρώτη Γοργοβουλωνία.»

Λόγοι δεκάραντος ἀπόστολος ἵεράρχου. Τοιούτοις ἦσαν οἱ ἵεράρχοι οἱ ουτῆρις τοῦ γένους καὶ τῆς ὁροσοχίας ὅποροι ιωανθρωποί, οἵτεις αἰδοούροις εἴς τον ἄστρον πρὸς ἀνάστασην εὐλεπτοὶ γίρανται οὐδέποτε καὶ οπαίσιαν τοῦ ἄγιου, μέχρι τοῦ ταῖρου βονδοῖτες, καὶ οὐρεωνούστες λόγοι γονακοί· Πρὸς μητήρην ἐνημέρων τοῦ ἀραγνώτου περὶ τὴν οἰδαγγείλην, μητρὸς ἀρνούριαδα εἰς τοῦ ἐγγραφού τούτου καὶ της πνευματικῆς ιωανθρωπίας καὶ τοῦ ἥρωιον τοῦ ιωανθρωπίου της εἰδοχῆς εἰπέντε παραχαρβάνομεν εἰς ταῖς "Ιστορίας τοῦ ἀστενισμοῦ"; ¹ Ηνὶ λαορίων γονακός ἐγένεται ἐν Λήνῳ τοῦ 1924, τὰ ἔτη τοῦ ιστορίας: "Περὶ ταῖς μέρες τοῦ ΙΗ' αἰώνος τοῦ Ὁροῦ παρουσιάζεται "ιωανθρωποῖς ἀνηματίοις καὶ ἀγγειοπεπτύχοις συμ- φοραῖς καὶ περιστάσεσι καὶ ἀφορύτοις συδοσίμοις" πατάχρευν· οὕτεις ἔδειχε πρὸς σωτηρίαν τὰ ἐπέμβη γένεται· Εἰπεγγοίσας καὶ τὰ φύγοντα "ιωανθρωπὸν τογαριασμόν" ἔνειλεν τοῦ ἐπιστρεψάντος τῷ ποινόγυρῳ πάντος τοῦ Ὁροῦ βαρυτάτου καὶ ποτυφρόμοις χρέοις συμποσιθέντος μέχρι τοῦδε εἰς γρόσια ἐνεστόν δύο χιλιάδας καὶ τετρακόσια τεσσαράκιντος ὄντων.... ἐξιστεύεται διά τὰς αὔτην Ἀστριωτῶν πατέρων τις προϊσταμένην τοῦ Ὁροῦ".² Η ἐπεγγοίσας τόσες ἐπεισε τοὺς Γοναράδες,

¹ Επιδή σὲ λαορίων ἔχουν ταῦτα προσδριαν ἐντῇ ἵερᾳ κονσότην ἰδωριδηναν ἴστενδηναν γέγονον τούχρειον, 45531 γρόσια. Οι μεγαλι σημαντικοί παραλίσται της Βαρύμηνος ἀγράνην σ. 1562.

της δεκάρκοντος την ίπο της Συναξέως του "Ορους προσφερθείσαν αὐτοῖς ἀναιρούμενοι φροντίσων διά την ἐποίησιν τοῦ χρέους τους. Άπό δὲ προύχθενταν ναὶ ἐπιτίσσων τοῦτο αἱ μοναὶ καὶ νεαὶ φορολογικοὶ πιέσεις ὑρχίσαν ἐξασπούμενοι ἵπο τῆς ὑψηλῆς Πύτης. Τὸ 1787 μεταγγέλθη ἐπισήμως ἵπο τῆς Ρωσίας γι συνθήκην τοῦ Καιγαργίου. Ρώσοι δέ τε οἱ Αὐστριακοὶ εἰσιχθοῦσαν ἀρέσως εἰς τὰς Τουρκικὰς χώρας ἐν μορθαβίᾳ. Η Τουρκία προέβη εἰς μεγάρας καὶ ἐπιτίσους προετοιμασίας καὶ δι' εἰς πανούσιδεις κατέ τὴν Χριστιανῶν πιέσεις καὶ βιαιοτήτος. Οἱ Πατριάρχες ἐπιτάχθησαν ναὶ ἐξειρύ 8000 ναί των χριστιανῶν (πρωτοφαρές ἐν τῇ ιστορίᾳ τοῦ Τουρκ. κράτους) καὶ 5000 οὐάδες ἀργύρου! Καὶ ἴνα μαίδη γάρ τοι ἐπιστήμονος τὸ ταφεῖο τῶν χριστιανῶν καὶ τὸ τιμαράρχη τῶν σινογενεῖων ν' ἀποσπάου καὶ ἐν ταῖς ναΐς τοῦ ἱερᾶ συνίγειαν καὶ πάγιν μόγις πατέρωθος ναὶ συγκεντρώου τό ὕμιον τοῦ γῆγεντος ποσοῦ!¹ Ταὶ θυσιαροφυγάνια τῶν μονῶν διηρπάγμονταν καὶ ὁ περικατῆς πόσμος τῶν ναΐων ἀφύρεθη ποττάνις καὶ κόρον οὐκ εἶχεν γι ἀπτζεζία τῶν ευραίνων. Απέναμον οἱ αγιορεῖσαι εἰς τὰς ἐνδόσοτε προβαττομένας νέας αὔγιστεις καὶ νέας πιέσεις τῶν πραγούντων, ὥστε καὶ αὐτοὶ αἱ μεγάρα μοναὶ, παύρα, θατοπέδιον καὶ Ἰβήρων ἐζηντζήθησαν καὶ ἔχρειστοι. «Ἐφθασσεν εἰς τέτειραν γοναῖμόν», κατέ συγχρονον τῆς παύρας πρὸς τὴν ποινὴν Εἰναρξίν ὑπόμνυμα. Καὶ ὅντες γι μεγίστη παύρα ἐγονάτισε καὶ ὑπέστη μετ ὄτιον δεινήν χρεωκοπίαν, εἰς τοιούτον βαθμὸν. ὥστε οἱ μὲν προτοτάμενοι αὐτῆς ἐφυγασιοθησαν ἔνεπο τῶν χρεῶν οἱ δέ πατέρες δι' ἔπειφιν τῶν ἀναγκαῖων ἐγκατέζηπον τῷ μονή καὶ διεομορπισθησαν. Τό γερονός τοῦτο μανδάνομεν ἐπι συκινήματος τοῦ Κιβίνος τῆς μονῆς φ. ζα. «Εἰς ἐνθύμησιν διηνεκεῖ ἔστι καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνυμα, ὅτι κατέ τοί αἴφη θ' (1789) ἐν

¹ Ταῦτα ἐντίθενται ἡμεροσπάντειν, εἰσὶ τὰς συχρότεραν γενικήν την, τοῦ Σεργίου Καπραιών τοῦ τοῖς ἱεροῖς οἰκισμοῖς τοῦ διεισόρθου δρόμου, τοῦ δημοσιωδεῖον ὑδάσ. Τετρατάγη. Ο Μαρούσιος σκαλαρχᾶν τοῦτο εἴη ἡ Ἀθηναϊκή ἀκαδημία ἦνε αὐτόσα, μιόρες καὶ οὐφυλλίνη ἔργοτα ταῦτα εἰς τηλερέ, δούι εἰσιγένει: «μέχρι τοῦ ἀρχαϊκοῦ Όρους δρόμου ἡ τάρη τοῦ πατέρου τοῦ αὐτοῦ τοῦ ταῖς παραγγείαις περιθετῆ τῶν ὄμοδων» "Τα μετά την ὁδον" σ. 688 θ. η Βενιζελίου τ. 151

μηνί γιουρίων οἱ ἀδερφοὶ καὶ πατέρες τῶν δέκα εἰνέα μοναστή-
 ρίων σύμφωνοι γενόμενοι ἔβατον εἰς φυτακήν καὶ τουμπροῦν¹
 ὥμας ἐν ταῖς Καερράις ὑπέρ τοῦ ποιοῦ δοσιμάτος γιγάντες παρ' ὧμῷ
 γρόσια 7200, ἵνα μετρηθῶσι χωρὶς ἀγαθοῦν καιροῦ.² Οἱ προεστῶ-
 ται δέ καὶ ἀρχηγοὶ τοῦ μοναστηρίου ὥμαν ἀσφέντες εἰς φυτακήν
 τούς συναδέσθους σείσκην καὶ σφειδώντες τὸ μοναστηρίον ἔφυγον
 ἄρτοι μὲν εἰς λῆμνον, ἄρτοι εἰς Κούμην καὶ ἄρτοι εἰς τὸ βουνάνι.
 Άλλαχοι δέ συμειοῦται: «Διά τὴν ἑσκάτην δυστυχίαν τῆς δε τῆς
 Λαΐρας · Σχεδαν οἱ προεστῶτες τὸν διάχρισον καὶ ἀρσεῖον κέσ-
 μον ἐν τούτου τοῦ θείου Εὐαγγελίου καὶ ἐδόθη διαφοροῦ τοῦ
 ἐν Κινοταντινούπολει χρέους σύμφε (1795) ἐν διεμετέρῳ!» Ταὶ ἀνι-
 τέρω ἐπιβεβαιοῦ καὶ ὅ: **διαχρισίαν τούτην μάρτυραν ἀντιμετέρας . . . ὁ :**
 Σέργιος μαρτυρεῖ διὰ τὴν ἑψής: «Ἄρτοι καὶ τὰς αὔγιορ[ε]τικὰς βαρυτά-
 τοις τοῖς χρέοις παραπλεύμενοι καὶ διαφορούντων, ἐλειτρόν μὲν παρα-
 πλευτικόν καὶ διχόνιον ἦν, ἐν δέ τῇ μηχάνῃ ἐπιτηγμίᾳ παραβοᾶσι
 καὶ ἐνοχήσεις, τῶν δανειστῶν σπαζούντων, ἦν μὲν τοὺς τούτους, ὡν
 δέ καὶ αεφάταισι. Ἐντιθέντε οὖν τὸ πατεῖον σέργαμενον εἴδειος ἐπ
 μήτρα προγένετος ἐν πρωτοτυψίᾳ τοῦ διαμόρφου. Τὰν γαρ ποτὲ τὸν
 διαφερομένην κατέ τῆς Λαΐρας ἢ μή σποντυρούσης τὸ ἐπιβάτητον
 τοῦ δόρατος προσερπάσειν τὴν δίσκην καὶ ἐστροφήσειν τὸν πανορμί-
 ταν, ἀπειώσαντο ἀφ' ἑστῶν, οὐκ ἢ σινομετικόν, ἄρτον οἱ Λαΐριοι
 την ἐπιδιάφορα, οἱ ζωτοί τὴν αὔγιορ[ε]τικῶν.» Δέν γνωρίζεις εἰς τὴν ἐχα-
 ρισθή τῇ Λαΐρᾳ ὁ πατριάρχης καὶ διεβλήθη ἢ Λαΐριτης; Ἡστος ἀνε-
 θηρυγοε τὴν ἐπί τοῦ Παταγίου διαγράφθεισαν σπόφασον περὶ ἀποτί-
 σεως τῆς Λαΐρας τοῦ ἀριστείας τοῦ ὅτου Φλυτερίζιμοῦ χρέους, ἢ
 ἀδυνατούσιος. Η δέ ἀδυναμία τῆς μονῆς πρὸς τοῦτο ἦτο τοσαύτη,
 ὥστε τὴν 1797 ἰδεαρισταρχού παρὰ τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'
 γρόσια 12000 "πρὸς πέντε τὸ πουλγῆ τοι μῆνα" καὶ "πρὸς Βεβαίωνι,
 ζήσοντιν οἱ Λαΐριται, ἐνεχειρίσαμεν τῇ αὐτοῦ παναγιόγχι τὸν
 σίριον καὶ βιωτοίον Εραύρων μὲν τὴν ἀργυρῶν καὶ πετρωμάτων
 αὐτοῦ θίγην... ἀνέχειρον" (sic) Εἰς τοιαύτην ἀθλιεστάτην σινομετικήν
 πατεῖον εἶχε φθάσει ὡς Λαΐρᾳ τερευτῶντος τοῦ ΙΗ' σειώτος, μέχρι
 διατίσσεως τῆς ἀδερφότητος!³

¹ Ταυτοπροστικός, γημαρτικός παρά τούρνοις βόριον, ὁ ράληγας, χρόπορον εἰς τὰ διαστήματα.
² Η τιμὴ τοῦ γρόσιου εἰς Τουρκία επιμελεῖται ἀναδόμη των οικονομικῶν τοῦ γρόσιου, οὐ συρεῖται τοῦ νόν μὲν τὸ ράληρον ἢ δραχμήν · ὀρχομένου τοῦ ΙΗ' σειώτος, τὸ γρόσιο εγκαίνεται τὸν ταύτην τὴν
 ξειλαρικὰ τὰ συνδίκητα τοῦ Καιναρέζη (1776) καὶ εἰς τοσούτην πατὴν δραχμοφέρει 2 πρ.
 ὥστε τὰ 7200 ἢ περὶ 72000 χρυσά τὸν συμβορού γρόσια, οὗτον δῆλον πάρα περισσοτάτον. Ἐν ταῖς 218 ιδίαις τοῦ Τούρκου, σ. 317 αναγριώσομεν: "1784, Απειρίοις 27 πρᾶς ἐφόρον (γρ. ἀριφρόσι) ἡ γρά-
 χη ἐπιγράφεια ... καὶ τοῦ διὰ τὸ χρεοῦ τοῦ ἀριοῦ ὄρους, ἵστηται ἡ ἐρρήξαν τὸ γρέος τὴν
 μεριδὴν σειώτος (= τοῦ πρωτοτόκου) εἰς τον τοῦρνον ψεύτας ἐρρήξαν τὰ πληρώματα τοῦ γρόσιου
 διακόσια τίκα πολλήτερα δοχεῖα".
³ Βλ. εὐλογίου Κουριλα λαζανώσου, "Λαζανίας, Ιστορία τοῦ ἀσκητηρίου", τομ. A, σ. 156-
 159.